

חיה משב

שלושה שירים

צביה בתיה

שָׁמָּה הָיָה צְבִיָּה בְּתִיָּה
 או בְּתִיָּה צְבִיָּה
 שֶׁהֵיְתָה הוֹלֶכֶת בֵּין הַחֲדָרִים
 כְּמוֹ הַלֶּכֶה בֵּין אַרְצוֹת
 וּבְצִדֵי הַשָּׂבִיל
 חֲלָצוֹת מְדִיפוֹת זַעַת בְּעֵלְיָהּ
 – בְּעֵלְיָהּ וּבִתְהָ

הַחֲלוֹן הַצָּפוֹנִי
 שֶׁכָּר אֶת עוֹרָה בְּרוּחוֹת מְדָמוֹת
 עַד כִּי רָחֲשׁוּ הַבְּגָדִים
 עַל הַמְתָּלָה
 כְּמוֹ עֲנָפִיר שֶׁל עֵץ אוֹ שִׁיחַ

הַלָּבָן הָיָה בְּתוֹכָהּ
 כְּמוֹ הַמֶּשֶׁךְ שֶׁל יָדָהּ
 אוֹ רַגְלֶיהָ
 רַק כְּשֶׁגָּרָד, אוֹ כָּאֵב
 הַתְּנַפֵּחַ
 פְּתָאוֹם
 לְמַמְדִים שֶׁל קִיר
 לָכֵן יָכְלָה לְהִסְתַּכֵּל
 בָּהּ

דֶּרֶךְ דְּוָדִים רַבֵּי קוֹמוֹת תְּרִיסִים

פְּעָמִים בְּיוֹם הֵיטָה נּוֹפְלֵת מִבֵּיתָהּ

54 מְדַרְגּוֹת

בְּתַחֲתִית הֵיטָה מִתְעוֹרֶרֶת

(מה קורה לאדם בעמק של 54 מדרגות?)

אוֹסֶפֶת אֶת בְּתָהּ אוֹסֶפֶת

אֶת בַּעֲלָהּ בְּתוֹךְ מְעִיל

וּמְמַהֶרֶת

תִּכְפֹּף הַחֲבִיתָה נִשְׂרָפֶת גִּלְגַּל מְכוֹנֵת הַכְּבִיסָה מִתְנַתֵּק וְעָף לְחֻלְלָל

הַמְקַרֵּר מְטַרְטֵר מְטַלְטֵל אֶת הַבְּרָגִים

הַחוּצָה דִּלְתוֹת הָאֲרוֹנוֹת נִפְתָּחוֹת נִסְגְּרוֹת נִפְתָּחוֹת

הִיא פּוֹתַחַת אֶת הַדֵּלֶת

נִכְנָסֶת יִלְדָה אִשָּׁה וְגִבֹר

דִּלְתֵי הָאֲרוֹן נִסְגְּרֹת

בְּתוֹךְ הַחֲבִיתָה יּוֹשְׁבִים – אִשָּׁה יּוֹשֶׁבֶת

חֵם לָהּ שֶׁם, וּבְרוּר

מֵה בְרוּר לָהּ הִיא לֹא זּוֹכֶרֶת

רַק שְׂאִינָה יְכוּלָה לְשׁוּב

לְהִיּוֹת לְפָנֶי שְׁהֶפְכָה אִשָּׁה יִלְדָה גִּבֹר

[גפרורים]

הַכֹּל יִכַּל לְהִדְלֵק בְּרִגְעַ

אֶבֶל רִגְעַ זֶה מִשְׁהוּ שְׂצָרֶיךָ

לְחֻכּוֹת בְּשִׁבְלֹו

אֲנִי סוֹפְרֶת אֶת הַגְּפָרוּרִים

חֵמֶשׁ בְּיַד יְמִין וְחֵמֶשׁ בְּשִׁמְאֵל

בִּינְתִים אֶצְא לְסָבוּב

נוֹסֶף חֵיוֹךְ נוֹסֶף, מֵה אֲנִי יוֹדַעַת

יּוֹתֵר מִזּוֹ שְׂיּוֹשֶׁבֶת עַל הַסֶּפֶסֶל?

רַק שְׂאִינִי יְכוּלָה לְשֻׁבֶת

השְׂבִילִים בְּרוּרִים מְדִי
 עַד כִּי דְרָכִים אַחֲרוֹת אֵינָן
 מִתְקַבְּלוֹת עַל הַדַּעַת, עֵץ
 עוֹמֵד וּמִשִּׁיר עָלִים, פְּעַם עֲגָלִים, פְּעַם מְאָרְכִים
 וְאֲנִי חוֹשֶׁבֶת 'הֵהָא! הִנֵּה אַחֲרַת!'

מְרִימָה עֲלֶה יָבֵשׁ
 מְקַפֶּלֶת מְקַפֶּלֶת
 מְקַפֶּלֶת-וְשׁוֹכֶרֶת
 וְחוֹשֶׁבֶת שֶׁהָאֵשׁ מְהִירָה וְשִׁקְטָה וְנִגְמָרֶת

[כיליון]

אֵין תּוֹפְעוֹת טֹבַע בַּחֵם הַזֶּה
 רַק כְּלִיזֶן
 הַסִּפְיָן מִחֲלִיקָה טוֹב יוֹתֵר
 אֲבָל זוֹ כָּבֵד עֲבָדָה מְדַעִית
 הַגּוֹף דוֹחָה מְעֲלִיו
 בְּגָדִים וּמִים וְתַחֲנוּת
 וְאֵף לֹא פְעַם עוֹרוֹ סוֹמֵר
 הַחֲלָחֵלָה דְבִיקָה וְהַכֹּל מִנְגָבִים
 מֵה שְׁטוֹב לִישָׁבֵן
 שֶׁל הַתִּינוּק טוֹב גַּם בְּשִׁבְלֶךְ

פְּעַם
 חֵינוּךְ שֶׁל תִּינוּק יָכֹל הִיָּה לְמִשְׁךְ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ בְּזַנְבָּה
 שֶׁתִּרְאֶה לְעֵנִים. שֶׁתִּרְאֶה שְׂגֶשֶׁם יָכֹל לְרַדֵּת בְּאוּגוֹסְט
 הַיּוֹם, זוֹ רַק עֲבָדָה מְדַעִית
 שֶׁתִּינוּקוֹת מְחִיכִים